

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem v právní věci

žalobce: J. Č.
bytem X
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2019, č. j. KUOK 128369/2019,
sp. zn. KÚOK/100572/2019/ODSH-SD/7228,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města Prostějova rozhodnutím ze dne 17. 6. 2019, č. j. PVMU 81336/2019 16a, sp. zn. 00Z2 3674/2017 La, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 5. 10. 2017 v čase 09:28 hodin na dálnici D46 na 11. km ve směru jízdy od Brna na Olomouc jako řidič osobního motorového vozidla Ford S-Max RZ X překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy stanovenou svislou dopravní značkou „B20a“ na 110 km/h, neboť mu byla hlídkou Policie ČR, Dálničního oddělení Ivanovice na Hané měřením rychlosti pomocí měřicího zařízení PolCam umístěného ve služebním vozidle Policie ČR v civilním provedení zjištěna rychlost 143 km/h (skutečná rychlost 138 km/h po odečtení tolerance měřicího zařízení 3 %), čímž z nedbalosti překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou mimo obec o méně než 30 km/h a porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.
2. Za uvedený přestupek uložil městský úřad žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby

3. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Podle žalobce je prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť prvostupňový správní orgán neuvedl, z jakého důvodu nebyl proveden žalobcem navrhovaný důkaz – ohledání rychloměru, ač žalobce namítal, že se na rychloměru nenacházely všechny úřední značky. Jestliže prvostupňový správní orgán v rozporu s povinností řádného odůvodnění podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zatížil prvostupňové rozhodnutí vadou opomenutého důkazu, je toto rozhodnutí podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu nepřezkoumatelné.
4. Žalobce dále namítá, že podle návodu k obsluze rychloměru je třeba po výměně pneumatik provést novou kalibraci. Prvostupňový správní orgán a žalovaný měli provést důkaz listinou v podobě vyjádření provozovatele policejního vozu, zda u konkrétního vozidla došlo k přezutí pneumatik. To, že k přezutí obutí na policejním vozidle došlo, lze podle žalobce předpokládat z důvodu bezpečného provozu vozidla v zimních podmínkách. Měření bylo provedeno dne 5. 10. 2017, kalibrace rychloměru byla provedena již dne 23. 11. 2016. To, že měření provedené v rozporu s návodem k obsluze nemusí být přesné, podle žalobce vyplývá z vyjádření Českého metrologického institutu. Mezi žalobcem a žalovaným nebylo sporu o tom, že výměna pneumatik zavdává nutnost nového ověření rychloměru, nýbrž pouze o tom, zda byly pneumatiky vyměněny. Tvrzení žalovaného, že z ničeho neplyne, že by došlo k přezutí zimních a letních pneumatik, je vzhledem k rozdílným vlastnostem letních a zimních plášťů bizarní. Žalobce navrhoval důkaz písemným vyjádřením provozovatele vozidla, který žalovaný opět bezdůvodně ignoroval.
5. Byť žalobce namítal, že mu nebylo umožněno zkontrolovat přítomnost všech úředních značek na rychloměru, prvostupňový správní orgán upřednostnil účelovou výpověď policisty, že žalobce o kontrolu úředních značek nežádal. Také žalovaný favorizoval výpověď policisty, který měl na správním řízení zájem, přestože podle rozhodovací praxe Ústavního soudu nelze jednostranně výpověď policisty upřednostnit. Podle žalobce nelze na policistu nahlížet jako na neutrální osobu. Prvostupňový správní orgán i žalovaný měli k výpovědi policisty přistupovat obezřetně. Nebylo-li tvrzení žalobce o absenci úředních

značek na rychloměru zpochybněno, měl prvostupňový správní orgán postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro reo*, případně měl doplnit dokazování.

6. Žalobce také zpochybňuje, že v místě měření byla nejvyšší dovolená rychlost 110 km/h. V čase záznamu 2:30 je patrné, že se na pravé straně nacházelo dopravní značení, které platnost dopravní značky omezující rychlost na 110 km/h rušilo. Vyšší dovolená rychlost má podle žalobce význam ve vztahu k naplnění materiální stránky přestupku.
7. Závěrem se žalobce vyjadřuje ke způsobu zveřejňování soudních rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu a navrhuje napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval podklady, ze kterých vycházel a uvedl, že postupoval v souladu se zákonem. Dále žalovaný uvedl, že měření bylo provedeno řádně, námitka o absenci úředních značek byla formulována neurčitě, ze svědecké výpovědi policisty plyne, že se žalobce nechtěl podívat na měřící zařízení uvnitř vozu, s policisty nekomunikoval a odmítl podepsat oznámení o přestupku. Podle žalovaného není s výměnou pneumatik spojena povinnost nové kalibrace rychloměru. Možný zkreslující vliv eliminuje 3% odchylka, která byla po měření zohledněna. Žalobce se podle žalovaného mohl sám obrátit na Policii České republiky s dotazem týkajícím se výměny pneumatik u konkrétního policejního vozu. Žalobce neuvedl, proč by měli být zasahující policisté motivováni postupovat účelově, a podle žalovaného nevyvstaly v průběhu správního řízení indicie zpochybňující věrohodnost svědka. Z videozáznamu je podle žalovaného naopak zjevné, že vozidlo v úvodu míjí dopravní značku „B20a“ s číslovkou „110“. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
10. Žaloba **není** důvodná.
11. Zdejší soud se musel nejdříve zabývat namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností či vad předcházejícího řízení. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (také) tehdy, nevypořádá-li se správní orgán s námitkami či návrhy účastníka správního řízení. Z odůvodnění správního rozhodnutí musí být mimo jiné zřejmé, z jakých důvodů správní orgán k námitkám či návrhům účastníka řízení nepřihlédl, případně proč považuje námitky za liché, a jaké skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí.
12. Žalobce namítá, že z prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, proč nebyl proveden důkaz ohledáním rychloměru z důvodu žalobcem namítané absence úředních značek. Prvostupňový správní orgán vypořádal jednotlivé námitky žalobce na str. 4 a str. 5 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Ve vztahu k ověření, zda bylo měřidlo opatřeno úředními značkami, prvostupňový správní orgán uvedl, že podle svědecké výpovědi policisty žalobce o nahlédnutí do vozidla nepožádal. To, že žalobce o kontrolu měřidla

nepožádal, podle prvostupňového správního orgánu potvrzuje také obsah úředního záznamu. Soud tak dává žalobci za pravdu potud, že z prvostupňového rozhodnutí není explicitně patrné, proč nebyl důkaz ohledáním rychloměru proveden. Tu je však nutné zohlednit argumentaci, kterou žalobce uplatnil před vydáním prvostupňového rozhodnutí ze dne 17. 6. 2019, č. j. PVMU 81336/2019 16a. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku již původním prvostupňovým rozhodnutím ze dne 26. 9. 2018, č. j. PVMU 128048/2018 16a, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 1. 2019, č. j. KUOK 12347/2019. Již v odvolání proti původnímu, později zrušenému, prvostupňovému rozhodnutí se domáhal provedení důkazu výsledkem svědků (policistů) a důkazu ohledáním rychloměru tak, aby byla prokázána absence úředních značek (doplnění odvolání ze dne 18. 12. 2018). Žalobce tedy primárně zpochybňoval, že bylo měření provedeno ověřeným měřidlem. Jestliže prvostupňový správní orgán v odůvodnění rozhodnutí ze dne 17. 6. 2019, č. j. PVMU 81336/2019 16a, dále uvedl, že podle ověřovacího listu č. 241/16 bylo měřicí zařízení ověřeno, a zároveň bylo podle prvostupňového správního orgánu patrné, že žalobce bezprostředně po jeho zastavení hlídkou Policie České republiky nepožádal o nahlédnutí do policejního vozidla, nebylo pochyb o tom, že rychloměr byl řádně ověřen.

13. Byť tedy prvostupňový správní orgán výslovně neuvedl důvody, které ho vedly k neprovedení žalobcem navrženého důkazu – ohledání vozidla, z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zjevné, že prvostupňový správní orgán vycházel z toho, že není pochyb o tom, že rychloměr byl ověřen. Nadto platí, že rozhodnutí prvostupňového a odvolacího orgánu tvoří jeden celek, a je přípustné – za předpokladu, že prvostupňový správní orgán zcela nerezignuje na vypořádání námitek – aby tyto námitky dále vypořádal také odvolací orgán (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 1 As 383/2018 – 36). Tak tomu bylo také v nyní posuzované věci; žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že prvostupňový správní orgán předvolal policistu, žalobce „touhu po ohledání vozidla“ (str. 4 napadeného rozhodnutí) neprojevil bezprostředně po měření a prvostupňový správní orgán tak nebyl povinen se blíže návrhem na dokazování ve vztahu k úředním značkám na měřidle zabývat. Nadto jak z napadeného rozhodnutí, tak z prvostupňového rozhodnutí dle krajského soudu vyplývá, že další dokazování shledaly správní orgány nadbytečným, neboť měly skutkový stav za řádně zjištěný provedenými důkazy (výpověď policisty, videozáznam měření rychlosti, ověřovací list rychloměru a úřední záznam o oznámení přestupku), které nebyly ani námitkami žalobce zpochybněny. Napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí tak podle zdejšího soudu jsou přezkoumatelná. To, zda žalobcem vznesená argumentace byla posouzena věcně správně, zkoumal soud v následujících krocích.
14. Žalobce namítá, že po výměně pneumatik, která vzhledem k tuzemským klimatickým poměrům patrně nastala, měla být v souladu s návodem k obsluze rychloměru provedena kalibrace rychloměru. Jistě není sporu o tom, že měření provedené v rozporu s návodem k obsluze není nadáno domněnkou správnosti; to ostatně plyne také z žalobcem předloženého sdělení Českého metrologického institutu ze dne 14. 12. 2017, č. j. ČMI-10726/2017/0111, které žalobce přiložil k odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Nejvyšší správní soud k této opakovaně uplatňované žalobní námitce dlouhodobě uvádí, že bylo-li pro rychloměr vydáno ověření, které je platné, jsou výsledky měření nadány domněnkou správnosti a případná výměna pneumatik je irelevantní (body 16 a 17

rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2020, č. j. 1 As 250/2019 – 49 a tam uvedená judikatura). Podle ověřovacího listu č. 241/16 byl dne 23. 11. 2016 ověřen silniční rychloměr PolCam PC 2006, výroční číslo 1338PL/2008 se závěrem, že „...rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej požívat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze...“. Úřední značky byly podle ověřovacího listu „...umístěné na místech uvedených v certifikátu o schválení typu stanoveného měřidla...“ a konec platnosti ověření byl v ověřovacím listu stanoven na 22. 11. 2017. Rychlost vozidla řízené žalobcem byla změřena dne 5. 10. 2017 – tedy před koncem platnosti ověření rychloměru. Bylo-li měření provedeno v době, kdy bylo ověření měřidla platné, nemohla mít případná výměna pneumatik po zohlednění odchylky podle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu na správnost měření vliv.

15. Tvzení žalobce, že mezi žalobcem a žalovaným nebylo sporu o tom, že výměna pneumatik zavádá nutnost nového ověření rychloměru, je přinejmenším hrubě zkreslující. Žalovaný na str. 4 napadeného rozhodnutí uvádí, že správní orgán prvního stupně nebyl konfrontován s přímým návrhem na dokazování, kolikrát a kdy došlo u měřicího vozidla k výměně pneumatik; pouhé tvrzení, že od ověření rychloměru zřejmě došlo ke dvojí výměně pneumatik, dle žalovaného nevyvrací zjištěný skutkový stav. Proto nebylo nutné přistoupit k dalšímu dokazování. Stejně tak prvostupňový správní orgán označil provedení navrhovaných důkazů za nadbytečné. Žalovaný tedy ani netvrdil, že by snad k výměně pneumatik dojít nemohlo. Považoval to však z důvodu zjištěné platnosti ověření a dále kontroly technického stavu vozidla ze strany policisty před měřením za irelevantní, s čímž se krajský soud ze shora uvedených důvodů ztotožňuje.
16. Vyjma přezutí pneumatik vozidla žalobce dovozuje nesprávnost měření také z důvodu zániku platnosti ověření rychloměru, neboť nebylo postaveno najisto, zda bylo měřidlo opatřeno úředními značkami. Podle § 7 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, platnost ověřeného měřidla zaniká, jestliže byla znehodnocena, popřípadě odstraněna úřední značka. Podle zdejšího soudu musí být provedení důkazů, které z povahy věci lze realizovat pouze bezprostředně po samotném měření, navrženo co nejdříve po provedeném měření, neboť později již provedení důkazu nemůže přispět k objasnění skutkového stavu z důvodu snížení důkazní hodnoty (*mutatis mutandis* body 20 a 21 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 300/2015 – 35). Tak je tomu i v nyní posuzované věci. Provedení důkazu ohledáním rychloměru mohlo mít význam pouze bezprostředně po provedeném měření. Podle listin procházejících správním spisem žalobce zpochybnil přítomnost úředních značek na měřidle teprve v podání ze dne 18. 12. 2018 (doplnění odvolání proti původnímu prvostupňovému rozhodnutí). Měření bylo provedeno již dne 5. 10. 2017, a za této situace tak případné ohledání rychloměru nemohlo jakkoli vést k ověření přítomnosti úředních značek na měřidle před více než rokem (*nota bene*, pokud mezitím nutně muselo dojít k novému ověření, neboť platnost toho původního zanikla dne 22. 11. 2017). Podle oznámení o přestupku ze dne 5. 10. 2017 (den měření) se řidič (žalobce) odmítl vyjádřit či podepsat toto oznámení. Přitom právě v tento klíčový moment bylo namíste zpochybnit přítomnost úředních značek na měřidle, což žalobce neučinil. Za tohoto stavu prvostupňový správní orgán ani žalovaný nepochybili, nebyl-li po více než roce od měření

proveden důkaz ohledáním rychloměru, neboť takový důkaz nemohl ozřejmit absenci úředních značek v den měření.

17. Podle žalobce nebylo přípustné vycházet jednostranně pouze z výpovědi policisty; policista podle žalobce není neutrální osobou a bylo namístě postupovat podle zásady *in dubio pro reo*. Podle rozhodovací praxe správních soudů lze naopak na policistu nahlížet jako na nestranného, ledaže jeho chování či jiné okolnosti indikují možnou podjatost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 – 63). Při hodnocení důkazů však nelze automaticky přiznat výpovědi policisty větší věrohodnost oproti výpovědi jiných svědků (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2017, č. j. 4 As 216/2016 – 34). Z protokolu o ústním jednání dne 7. 5. 2019, č. j. PVMU 63193/2019 16a, plyne, že výslech svědka (prap. Zedníček) byl proveden bez přítomnosti žalobce či jeho zmocněnce, ač byl žalobce řádně předvolán. Svědek předložil písemné prohlášení nadřízeného o tom, že byl řádně proškolen pro obsluhu použitého rychloměru. Dále svědek uvedl, že měřicí zařízení bylo řádně ověřeno. Žalobce měl po zastavení vozidla uvést, že „...se ničeho nedopustil, s přestupkem nesouhlasí, na místě se odmítl k věci jakkoli vyjádřit, ačkoliv měl možnost toto učinit písemnou formou. S hlídkou odmítal komunikovat a úřední záznam odmítl podepsat, jak je uvedeno v úředním záznamu. Měření bylo zákonné a bylo provedeno předepsaným způsobem. Služební vozidlo bylo před započítím jízdy zkontrolováno, zejména byl zkontrolován tlak v pneumatikách, vozidlo bylo v řádném technickém stavu...“. Podklady procházející správním spisem nenaznačují, že by se policisté chovali způsobem, který by mohl vyvolávat pochyby o možné podjatosti. Výpověď svědka (policisty) odpovídala dalším podkladům, které procházely správním spisem – ověřovacímu listu č. 241/16 a oznámení o přestupku ze dne 5. 10. 2017. Zdejší soud dospěl k závěru, že měření bylo provedeno ověřeným měřidlem a zjištěná rychlost po odečtení odchylky odpovídala skutečnosti.
18. Žalobce dále namítá, že rychlost jízdy byla změřena v místě, kde byla nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h. Z kamerového záznamu, který prochází správním spisem, je podle žalobce patrné, že přibližně v čase 2:30 záznamu je zachycena dopravní značka, která ruší předchozí omezení nejvyšší povolené rychlosti. Ani tuto žalobní námitku neshledává soud důvodnou. V čase záznamu 2:20 je zřetelně zachycena zákazová dopravní značka B20a s hodnotou „110“. Až do okamžiku skončení kamerového záznamu vozidlo žalobce žádnou dopravní značku rušící či jinak upravující nejvyšší dovolenou rychlost na daném úseku nemíjí. Záznam byl přitom pořízen v dostatečné kvalitě a není tak pochyb o tom, jaké dopravní značení žalobce v průběhu měření (přibližně čas 3:16 záznamu) a bezprostředně před provedením měření měl. Podklady procházející správním spisem (kamerový záznam) tak dostatečně prokazují, že žalobce po odečtení odchylky překročil nejvyšší dovolenou rychlost (110 km/h) o 28 km/h, neboť mu bylo naměřena rychlost 138 km/h.
19. Otázka zveřejňování soudních rozhodnutí na internetu nemá žádnou souvislost s předmětem tohoto řízení.

V. Závěr a náklady řízení

20. Rychlost vozidla, které řídil žalobce, tedy byla změřena v intencích pokynů k obsluze rychloměru ověřeným rychloměrem a v průběhu řízení před správními orgány nebyla zjištěna pochybení, která by vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí. Krajský soud proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

21. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 12. září 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce